

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/15/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7714209898
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Slobodník
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2017:7714209898.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Slobodníka a sudcov JUDr. Slávky Zborovjanovej a JUDr. Andreja Šalatu, v spore žalobcu PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, zast. advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, proti žalovanému W. T., B.. XX.X.XXXX, V. XXX, zast. advokátom JUDr. Alexejom Ivankom, advokátska kancelária, Nám. Osloboditeľov 73, Michalovce, o zaplatenie 614,35 € s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Michalovce, č. k. 14C/176/2014-96 z 1. apríla 2016

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Stranám sporu sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie (ďalej len súd) žalobu v celom rozsahu zamietol. (I.) Žalobcu zaviazal zaplatiť žalovanému trovy konania vo výške 36,50 € a trovy právneho zastúpenia vo výške 296,56 € v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku (II.) a konanie v časti žalovanej v 2. rade T. T. zastavil. (III.)

2. Súd vychádzal z toho, že žalobca sa v neoprávnenej miere obohatil o výšku odplaty, ktorá nemá morálne opodstatnenie a zjavne vybočuje z rámca primeranosti vyjadrenej v podobe dobrých mravov. Zmluvnú odmenu /čo je v zmysle čl. 5 zmluvných dojednaní úrok z úveru/, ktorá tvorí takmer 49 % požičanej istiny je potrebné považovať za zjavne neprimeranú zmluvnú odmenu zo strany žalobcu a konanie v rozpore s dobrými mravmi. Poukázal na rozsudok NS ČR, sp.zn. 22Cdo/1993/2001 zo dňa 8.4.2003. Poukázal na rozhodnutie KS v Prešove zo dňa 28.9.2011, č.k. 3Co/3/2011, ktorý potvrdil rozhodnutie Okresného súdu a doplnil odôvodnenie s tým, že upriamil pozornosť na zneužitie ľahkovážnosti a núdze spotrebiteľa zo strany nebankovej spoločnosti. Nebanková spoločnosť nijako nepreukázala, žeby ju zaujímala bonita stav núdze žalovaného a skutočnosť, či spotrebiteľ dokáže plniť záväzky z úverového vzťahu. Krajský súd prelomovo ustálil, že určitú mieru ľahkovážnosti spotrebiteľa treba považovať za kvalifikačné kritérium, ktoré je spôsobilé privodiť nadvládu veriteľa nad dlžníkom, pokiaľ nebanková spoločnosť využila ľahkomyselnosť spotrebiteľa, musí niesť dôsledky, a to aj pri nedbanlivosti pri overovaní bonity spotrebiteľa, životných nákladov a celkovej schopnosti splácať úver. Absolútne neplatným právnym úkonom je aj úver poskytnutý za neprimerané protiplnenie, pri zneužití tiesne, ako aj ľahkovážnosti spotrebiteľa. Pri tzv. civilno-právnej úžere je podľa názoru Krajského súdu absolútne neplatná pre rozpor s dobrými mravmi (§ 39 OZ). Namietal neplatnosť zmluvy o revolvingovom úvere pre rozpor s dobrými mravmi a žiadal, aby súd žalobu ako nedôvodnú zamietol. Žalobca podaním došlým súdu dňa 21.10.2014 zoberal návrh na vydanie platobného rozkazu proti odporcovi v 2. rade späť, z dôvodu úmrtia dňa 8.7.2009.

3. Dôvodil, že žalobca a žalovaný uzavreli dňa 28.4.2006 Zmluvu o revolvingovom úvere č. 80000036150, na základe ktorej bol poskytnutý odporcovi úver 934,71 €. Žalovaný sa úver zaviazal splatiť spolu s úrokom v 24 mesačných splátkach po 69,18 €. Žalobca poskytol žalovanému automaticky revolving dňa 15.5.2007 vo výške 830,11 €, poskytnutá čiastka 423,35 €, vyplatená čiastka 423,36 €, 14.5.2008 830,11 €, poskytnutá čiastka 423,35 €, vyplatená čiastka 423,36 € a následne 13.5.2009, 27.5.2010, 16.5.2011 a 21.5.2012 v takých istých uvedených čiastkach. Žalovaný splátky nezaplatil riadne a včas, preto sa dostal do omeškania už pri splátke č.88 a na uplatnenie práva žalobcu podľa § 565 OZ, t.j. do okamžitej splatnosti úveru, napokon zaplatil len sumu 6.026,93 €. Žalobca vyhlásil okamžitú splatnosť úveru, nakoľko žalovaný bol v omeškaní viac ako 3 mesiace. Žalovaný mal uhradiť sumu neuhradených splátok vo výške 614,34 €, do 22.12.2013.

4. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že medzi žalobcom a žalovanými v 1. a 2. rade došlo k uzavretiu zmluvy o úvere, na základe ktorej poskytol žalobca žalovaným úver v celkovej výške 423,35 €. V konaní ďalej bolo preukázané, že žalovaný v 1. rade porušil svoj záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas a dostal sa do omeškania s platením peňažného záväzku. Pre porušenie povinnosti žalovaného žalobca využil svoje právo podľa ustanovenia § 565 Obchodného zákonníka a vyhlásil okamžitú splatnosť úveru. Súd návrh zamietol a to v časti týkajúcej sa zmluvných pokút a úrokov z omeškania. Súd vychádzal z toho, že žalovaný zaplatil žalobcovi viac ako bol povinný zo zmluvy plniť. Keďže uhrádzal celú sumu revolvingu podľa dohodnutých splátok, preto súd mal preukázané dostatočné pokrytie touto sumou prípadných sankcií zo zmluvy. Z karty klienta vyplýva, že žalovanému bola stále poskytnutá čiastka revolvingu 423,35 €, ale bola mu účtovaná výška revolvingu 830,11 €. Preto podľa názoru súdu sú týmto jeho splátkami pokryté dostatočne aj prípadné sankcie zo zmluvy. Napriek tomu žalovaný uhradil žalobcovi splátky ako keby čerpal úvery vo výške 830,11 €. Podľa zmluvy bolo RPMN za poskytnutie úveru 34,36 %, kde pri prepočítaní poskytnuté čiastky a výšky revolvingu vychádzalo RPMN vo výške cca cez 90 %. Ide o RPMN výrazne v neprospech spotrebiteľa, oproti RPMN uvádzaného v zmluve v súlade s ust. § 11 ods. 1 písm. d/ zákona 129/2000 Z.z. ak je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa, úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Taktiež súdom bolo preukázané, že zmluva o revolvingovom úvere bola neplatná pre rozpor s dobrými mravmi, pričom súd mal preukázané, že žalovaný mal platiť žalobcovi zmluvnú odmenu, ktorá tvorila takmer 49 % požičanej istiny, a preto súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku. Súd konanie v časti proti žalovanej č. 2/ zastavil, nakoľko žalobca v tejto časti zobrať žalobný návrh späť.

5. O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 O.s.p. a priznal náhradu trov konania úspešnému žalovanému, ktorá náhrada trov pozostávala z trov konania 36,50 € za zaplatený súdny poplatok za podaný odpor a trov právneho zastúpenia žalovaného v sume 296,56 €, za 6 úkonov právnej pomoci, a to prípravu, prevzatie, zastúpenie, odpor, a ďalšie, spolu 296,50 €.

6. V podanom odvolaní proti rozsudku súdu prvej inštancie žalovaný uviedol, že ho podáva z dôvodov : podľa § 365 ods. 1 písm. d) Civilného sporového poriadku pretože konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci; podľa § 365 ods. 1 písm. f) Civilného sporového poriadku nakoľko súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam; podľa § 365 ods. 1 písm. h) Civilného sporového poriadku nakoľko rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci pretože súd rozhodol na základe nepríslušnej právnej normy.

7. Tvrdil, že súd nevykonával žiadny dôkaz o správnosti či nesprávnosti výpočtu RPMN a pri rozhodovaní použil nesprávnu právnu normu (vyplývajúcu zo zákona č. 129/2010 Z.z., ktorý sa na otázku RPMN v zmluve uzavretej medzi účastníkmi použiť nedá). Súd prvej inštancie uvádza zavádzajúce a skresľujúce závery ohľadne toho, že zmluva je neplatná pre rozpor s dobrými mravmi z dôvodu, že žalovaný v 1. rade mal zaplatiť žalobcovi zmluvnú odmenu vo výške 49% požičanej istiny. Záver súdu je skresľujúci, lebo „49%“ predstavuje odmenu za celú dobu trvania zmluvného vzťahu, teda za celé obdobie splácania. Nejde teda o obdobie 1 roku. Pritom ak si napríklad porovnáme maximálnu odplatu platnú dnes, tak tá predstavuje cca. 30 % ročne, čo by pri dĺžke splácania za 24 mesiacov v zmysle záverov súdu predstavovalo až 60 %. Uvedeným žalobca poukazuje na nesprávnosť záverov súdu, pretože nie je možné mechanicky hodnotiť nejaký údaj bez toho, aby sa nevzalo do úvahy akého obdobia sa tento údaj týka. Súd dospel k nesprávnej závere aj preto, že sa neriadil príslušnými ustanoveniami právneho predpisu použiteľného na uzavretú zmluvu o revolvingovom úvere. Zmluva o revolvingovom úvere bola

uzavretá dňa 26.04. 2006. Súd mal pri posudzovaní úrokov postupovať podľa § 502 Obchodného zákonníka.

8. Preto pokiaľ pre dotknuté ustanovenie chýba takáto úprava časovej pôsobnosti, máme za to, že uvedené ustanovenie sa použije iba na právne vzťahy, ktoré vznikli najskôr 1. apríla 2015. Právne vzťahy vzniknuté pred 1. aprílom 2015 sa preto majú a budú naďalej posudzovať podľa dovtedy platných predpisov; v tomto prípade podľa predpisov z roku 2006. Na uvedené poukazuje žalovaný práve z dôvodu, kedy v zmysle príslušných zákonných ustanovení (§ 502 Obchodného zákonníka, § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka) nieje možné z dôvodov týkajúcej sa odplaty rozhodnúť o neplatnosti celej úverovej zmluvy. Podľa § 502 Obchodného zákonníka Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške. Z uvedeného vyplýva, že je neprípustné zneplatniť úverovú zmluvu ako celok alebo dojednanie o úroku ako celku. Termínom „zákon“ sa pritom rozumie akýkoľvek právny predpis, ktoré je zákonom, teda aj ustanovenie § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka.

9. Žalobca podal odvolanie z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. d), f) a h) Civilného sporového poriadku. Vzhľadom na uvedené navrhuje, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a sám rozhodol tak, že žalobe vyhovie alebo alternatívne vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Žalobca si uplatnil nárok na náhradu trov odvolacieho konania a trov právneho zastúpenia v odvolacom konaní vo výške 58,10 € vrátane DPH (ix úkon - odvolanie vo výške 47,81 € vrátane DPH /39,84 € + 20 % DPH/, ix režijný paušál 10,07 € vrátane DPH /8,39 € + 20 % DPH/).

10. Okrem iného namietal, že prednostné použitie OZ na spotrebiteľské vzťahy zavedený zákonom č. 102/2014 Z.z. sa môžu na túto zmluvu použiť, ak ide o vzťahy, ktoré nie sú upravené Obchodným zákonníkom.

11. Žalovaný navrhol potvrdiť rozsudok ako vecne správny, žiadal priznať trovy odvolacieho konania.

12. Vo vyjadrení žalobca (na vyjadrenie k odvolaniu žalovaného), poukázal práve na nový procesný predpis, Civilný sporový poriadok, lebo vyjadrenie nie je dobre zdokumentované a ani argumentované, žalobca mal znemožnenú možnosť podania adekvátneho vyjadrenia. Bonita úveru bola vysoká.

13. Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 383 ods. 1 CSP na prejednanie odvolania nariadi odvolací súd pojednávanie vždy, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, alebo to vyžaduje dôležitý verejný záujem) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 380 ods. 1, 2 CSP a rozsudok ako vecne správny potvrdil podľa § 387 os. 1, 2 CSP, lebo súd úplne zistil skutkový stav veci, správne ju právne posúdil a odvolací súd sa s jeho odôvodnením v celom rozsahu stotožňuje, pretože dôvody rozsudku sú správne, na čom nič nemení ani odvolanie žalobcu, v ktorom v podstate iba opakuje skutočnosti uvádzané už pred súdom prvej inštancie, s ktorými sa súd v rozsudku riadne a výstižne vysporiadal.

14. Ani jeden zo žalobcom uplatnených odvolacích dôvodov nie je daný.

15. Žalobca v odvolaní uplatnil odvolacie dôvody uvedené v § 205 ods. 2 písm. b) O.s.p. , t.j., že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci; teraz uvedené v § 365 ods. 1 písm. d) CSP (konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci), v § 205 ods. 2 písm. c) O.s.p., t.j., že súd neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, teraz uvedené v § 365 ods. 1 písm. e) CSP (súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností) , v § 205 ods. 2 písm. d) O.s.p., t.j. , že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, teraz uvedené v § 365 ods. 1 písm. e) CSP (súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) a v § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p., t.j., že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, teraz uvedené v § 365 ods. 1 písm. h) CSP (rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci).

16. Ani jeden z uplatnených odvolacích dôvodov nie je daný.

17. Podľa ustálenej súdnej praxe inými vadami, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci sú všetky vady prejavujúce sa v chybnom postupe súdu prvej inštancie pri dokazovaní, v nesprávnom posudzovaní procesných otázok, ktoré neboli predmetom samostatného rozhodovania, v chybnom poučovaní strán sporu a v ďalších nedostatkoch v jeho činnosti, ku ktorým došlo v priebehu sporu alebo v súvislosti s rozhodovaním, pričom spôsobilým odvolacím dôvodom nie sú bez ďalšieho, ale len vtedy, ak sú dôsledkom takého porušovania predpisov procesného práva, ktoré mohlo mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

18. Odvolacím súdom nebola zistená žiadna iná vada, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie sporu súdom prvej inštancie. Rozhodnutiu nemožno vytknúť nepreskúmateľnosť lebo dáva presvedčivé a dostatočné odpovede na všetky rozhodujúce skutočnosti potrebné na správne rozhodnutie sporu, tak po skutkovej i právnej stránke.

19. Neúplnosť zistenia skutkového stavu je v sporovom konaní odvolacím dôvodom len za predpokladu, že príčinou neúplných skutkových zistení bola okolnosť, že súd prvej inštancie nevykonal stranou navrhnutý dôkaz, spôsobilý preukázať právne významnú skutočnosť (napr. preto, že ho nepovažoval za rozhodujúci pre spor), avšak iba samotná okolnosť, že nevykonal dôkazy stranami navrhnuté, nemôže byť v sporovom konaní spôsobilým odvolacím dôvodom. Z povahy veci vyplýva, že strana sporu, ktorá v odvolaní uplatní tento odvolací dôvod, musí súčasne označiť dôkaz, ktorý - hoci bol navrhovaný - nebol vykonaný a uviesť právne významné skutočnosti, ktoré, hoci boli tvrdené, súd prvej inštancie nezisťoval, najmä preto, že ich nepovažoval za právne významné a ďalej, že vždy musí ísť len o skutočnosti a dôkazy uplatnené už v konaní pred súdom prvej inštancie.

20. Aj podľa ustálenej súdnej praxe (rozhodnutia NS SR sp. zn. 5Cdo/209/2009, 5Cdo/185/2009, 7Cdo/191/2016) nie je porušením práva na spravodlivý proces, ak sa nevyhovie návrhu čiastočne, tak ako sa to stalo v súdenom spore. Z hľadiska odvolacích dôvodov, keďže žalovaný navrhol potvrdiť rozsudok ako vecne správny (žalovaná v 2. rade zomrela v priebehu konania a žalobca vzal svoj návrh proti nej späť), v odvolaní ani neponúka nové dôkazy žalobca a súd prvej inštancie, podľa názoru odvolacieho súdu, vecne správne rozhodol, pričom vychádzal z ust. § 565 Obch. zákonníka, keďže bola vyhlásená okamžitá splatnosť úveru.

21. V časti týkajúcej sa žaloby o zmluvné pokuty a úroky z omeškania bola zákonne zamietnutá žaloba žalobcu, keďže žalovaný zaplatil žalobcovi viac ako bol povinný zo zmluvy plniť, uhradil síce celú sumu revolvingu podľa dohodnutých splátok a preto aj je preukázané dostatočné pokrytie plátbami v tejto časti aj prípadné sankcie zo zmluvy. Z karty klienta jednoznačne vyplýva, že žalovanému bola stále poskytovaná čiastka revolvingu 423,35 €, ale naopak mu bola účtovaná výška revolvingu 830,11 €, splátkami mal pokryté dostatočne aj prípadné sankcie zo zmluvy, žalovaný uhradil žalobcovi splátky ako keby čerpal úvery vo výške 830 € a podľa zmluvy bolo RPMN za poskytnutie úveru 34,36 % po prepočítaní čiastky a výšky revolvingu treba ustáliť RPMN vo výške cez 90 %, čo je v neprospech spotrebiteľa a v rozpore s § 11 ods. 1 písm. d) zák. č. 129/2000 Z.z. (nesprávne v zmluve uvedená ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa pri spotrebiteľskom úvere).

22. Napokon táto zmluva je aj neplatná v tejto časti pre rozpor s dobrými mravmi, lebo žalovaní mali platiť žalobcovi len zmluvnú odmenu, ktorá tvorila 49 % požičanej sumy, čo síce nevyplýva z odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie, ale odvolací súd sa zaoberal odvolacími námietkami a nedostatkom argumentačnej povinnosti odvolateľa - žalobcu.

23. Treba uzavrieť, že je nemiestne a účelové z hľadiska odvolacej námietky a odvolacích dôvodov poukázať na to, že: „odmena vo výške 49 % nepredstavovala odmenu pre žalobcu pri revolvingovom úvere za jeden rok, ale ak dnes odmena predstavuje 30 % ročne, pri dĺžke splácania za 24 mesiacov v zmysle záverov súdu by predstavovalo až 60 %“ (podľa citácie odvolateľa), toto účelové tvrdenie nemení v žiadnom prípade v odvolacom konaní zistený skutkový stav a ani správnosť právneho posúdenia veci súdom prvej inštancie.

24. Odvolanie žalobcu bolo neopodstatnené a napadnutý rozsudok v časti vo výroku o zamietnutí žaloby a o povinnosti zaplatiť trovy konania je vecne správny a odvolací súd ten potvrdil podľa § 387 CSP a výrok o trovách odvolacieho konania sa odôvodňuje § 396 CSP, lebo z vyjadrenia žalovaného vyplýva

len to, že navrhujú potvrdiť rozsudok a neprináša toto vyjadrenie nové skutočnosti a dôkazy v odvolacom konaní, neúspešnému žalobcovi nepatria tieto trovy.

25. Pomer hlasov, akým bolo rozhodnutie prijaté: 3 hlasy za (§ 393 ods.2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti rozsudku odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.